

Nr 22.

Av herr **Dahl**, om tullfrihet för konstgjorda garvningsmedel.

Vegetabiliska garvningsämnen samt extrakter därav äro enligt tulltaxerubrik 1242 tullfria, och tullfrihet för garvännen torde innefatta en av förutsättningarna för att tillverkningen av bottenläder skall kunna, vid nu gällande, kort före världskriget nedsätta tullsats, upprätthållas inom landet.

Sedan konstgjorda så kallade syntetiska garvännen år 1913 kommo i marknaden, har bruket av dem i de flesta länder alltmer vunnit utbredning. Den svenska läderindustrin har även funnit med sin fördel förenligt att i kombination med de vegetabiliska garvämnena till en viss omfattning använda sig av denna nya art av garvännen, som besitta vissa för garvningen förmånliga egenskaper, vilka de vegetabiliska garvextrakterna sakna.

Vid införsel hit till landet av dessa konstgjorda garvningsmedel har, efter vad är bekant, olika tullbehandling kommit varan till del, i det att dessa dels hänförts under tulltaxerubrik nr 1242: »Vegetabiliska garvningsämnen, såsom ekbark, etc. . . . garvningsextrakter, flytande eller fasta, samt konstgjorda pyrningsmedel etc. . . .», vilka ämnen ej undergå någon tullbeskattning, dels under rubrik nr 1259: »Kemiskt-tekniska preparat, ej särskilt nämnda», med en tullsats av 15 procent av värdet, vilket senare förfarande fastställt av kungl. generaltullstyrelsen den 19 november 1924.

Tillverkningen av syntetiska garvännen upptogs först i Tyskland, och den först saluförda produkten benämndes Nerodol. En mängd nya syntetiska garvännen hava sedan dess kommit i marknaden, och de i Sverige företrädesvis förekommande torde vara Maxyntan, Ordoval, Gerbstoff F., Chresyntan m. fl.

Dessa syntetiska garvännen skilja sig till sin framställning från varandra. Om också deras sammansättningar ej äro i detalj kända, då fabrikationen hålles strängt hemlig, kan man säga, att produkten i stort sett framställs genom kondensation av Fenoler (Karbolsyra) med Formaldehyd.

Då de syntetiska garvämnena innehålla en hög procent garvande ämnen och således böra betraktas som garvämmesextrakter, och då de framställas ur Fenoler (Karbolsyra), som är tullfritt, torde härav framgå, att en tullbehandling enligt rubrik nr 1242 även ur taxeteknisk synpunkt har skäl för sig.

Tillverkning av syntetiska garvännen förekommer ej i Sverige, varför vår läderindustri är helt hänvisad till import av dessa garvännen, och då

ej heller utsikt förefinnes, att sådan tillverkning upptages, kommer en tullfrihet för dessa ämnen ej att verka intrång i svensk näring.

Med stöd av vad sålunda anförts, hemställes,

att rubrik nr 1242 måtte erhålla följande lydelse:

»Nr 1242. Vegetabiliska garvännen, såsom ekbark, garvskidor (myrobalaner) och kuebrachoträ, hela eller i stycken, raspade, malna eller på annat sätt sönderdelade, garvämmesextrakter, flytande eller fasta, samt konstgjorda *garvnings-* och pynningsmedel; ävensom galläpplen, fria.»

Stockholm den 17 januari 1925.

Adolf Dahl.